

Η ποίηση δεν έχει Θεούς, μόνο πίστη

Το ένδεκατο βιβλίο και πρώτο μυθιστόρημα του 60χρονου δημοσιογράφου, ποιητή και πεζογράφου Γιώργου Δουατζή, είναι η συνομιλία των δύο εαυτών του: του επαγγελματία δημοσιογράφου και του ευαίσθητου δημιουργού. Το «Μη φεύγετε, κύριε Ευχέτη» («Λιβάνης»), που οδεύει στη δεύτερη έκδοσή του, είναι συζήτηση ανάμεσα στον δημοσιογράφο Τέρπανδρο Σακελλάρη και τον ποιητή Μιχαήλ Ευχέτη. Στη ροή του κειμένου παρεμβάλλεται λόγος, που χρωστάει πολλά στην ποίηση, χωρίς να είναι γραμμένος σε στίχους.

Ο Γιώργος Δουατζής εμφανίστηκε στα γράμματα με την ποιητική συλλογή «Γραφτά» (1976) και συνέχισε με ερωτική ποίηση είτε σε λυρική διατύπωση ή υπό τη μορφή επιστολών. Δοκιμάστηκε στον αποφθεγματικό λόγο, έγραψε ένα θεατρικό και εξέδωσε ένα λευκωματάκι με φωτογραφίες από παπούτσια. Ως φίλος τού ποιητή Τάσου Λειβαδίτη, κυκλοφόρησε την ανθολογία «Απάνθισμα Τάσου Λειβαδίτη». Αυτή τη χρονιά, τον τίμησε ο Τομέας Νεοελληνικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων για το σύνολο του έργου του.

Πώς ο ποιητικός λόγος εμβολιάζει τον πεζογραφικό; Αυτή ήταν η αρχική σας πρόθεση ή καθώς το γράφατε, ανακαλύψατε αυτό τον τρόπο;

«Αρχισα να γράφω και μου βγήκε αυτό το έργο, με τα ποιητικά ένθετα. Επίσης, δεν είχα καταλάβει μέχρι την 35η σελίδα του χειρογράφου ότι το έργο βασίζεται στον διάλογο του ποιητή με τον δημοσιογράφο».

Πότε συναντώνται αυτές οι δύο πλευρές του εαυτού σας και πότε αποκλίνουν;

«Γράφω ενσυνείδητα από τα δεκατρία μου. Ακατάπαυστα, δεν έχω σταματήσει. Επί πολλά χρόνια δεν έβγαζα βιβλία, επειδή λόγω της τηλεόρασης ήμουν πολύ γνωστός και δεν ήθελα να εκλάβει κανείς ότι θα χρησιμοποιούσα τη δημοσιότητα του επαγγέλματος για να πουλήσω ποιητικά βιβλία. Το θεωρούσα βέβηλο. Αφού απομακρύνθηκα από την τηλεόραση, άρχισα να εκδίδω συστηματικά το έργο μου».

Ποια είναι τα στοιχεία που το χαρακτηρίζουν;

«Η ανθρώπινη ψυχή. Άλλοι μ' έχουν πει "δοκιμαστικό ποιητή", άλλοι μ' έχουν πει "ερωτικό". Πολλοί φίλοι μου έχουν εξομολογηθεί ότι δεν έχω συνείδηση του τι ακριβώς έχω γράψει».

Διατηρήσατε μια μακρά και θερμή σχέση με τον ποιητή Τάσο Λειβαδίτη. Τι

κρατήσατε από αυτήν;

«Με ενθάρρυνε να γράφω συνέχεια. Μου είχε πει το περίφημο: "Θα γράφεις κάθε μέρα ένα ποίημα". Μού είχε δώσει μεγάλο κουράγιο και μ' εμπότισε, με όση σεμνότητα μου επέτρεπε η ματαιοδοξία μου, να γράφω συνέχεια και να σέβομαι το έργο μου».

Πότε είπατε για φορά τη φράση «είμαι ποιητής!»;

«Στα πενήντα χρόνια μου τόλμησα να πω τη λέξη ποιητής και ποιήματα».

Από σεμνότητα;

«Δεν είναι σεμνότητα, είναι συναίσθηση της σημαντικότητας της ποίησης. Η ποίηση για μένα είναι η θρησκεία μου, που δεν έχει θεούς, μόνο πίστη».

Πότε και πώς έγινε το πέρασμά σας από την ποίηση στην πεζογραφία;

«Πριν από τρία χρόνια, ως αποτέλεσμα της τάσης μου να δοκιμάζω νέα πράγματα. Δεν μπορώ την επανάληψη, με σκοτώνει. Τα γραφτά μου είναι μοιρασμένα σε διαφορετικά είδη έκφρασης. Εχω αποπειραθεί θέατρο, αφορισμούς, ποίηση, πεζό».

Η ποίηση εξακολουθεί να διαβάζεται;

«Όχι μόνο εξακολουθεί να διαβάζεται, αλλά κατέχει το μεγαλύτερο μερίδιο στις ηλεκτρονικές σελίδες του Διαδικτύου».

ΒΑΣΙΛΗΣ Κ. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

2 - 18/10/2008